

Когато Филип помоли Исус да му покаже Отец, Той отговори следното: “Който е видял Мен, е видял Отца” (Йоан 14:9). Христос разкри Своя Баща по много начини, но аз си мисля конкретно за срещата Му с Петър на брега, когато се завърна от нощен риболов. Петър беше сразен. Ако сме честни, това бе факт, който никой рибар не би желал да признае. Но беше истина. Нито една риба за цялата нощ! Нищо като резултат от неговите усилия...

Може да си уморен, защото си работил цяла нощ и си постигнал целта си, и може да си уморен просто защото само си работил цяла нощ.

Петър беше обезсърчен. Онова, което разбираше най-добре и обичаше повече от всичко друго – работата и хобито, събрани на едно, – въобще не беше забавно. Нямаше с какво да се похвали, само мрежи за чистене и пране.

Исус можеше да му каже:

- Хайде, Камък, ще те черпя една закуска!

Би могъл да го насърчи:

- Е, такъв е риболовът. Другия път ще извадиш по-голям късмет.

Или можеше да Му изкаже съчувствие:

- Какво използвахте? Някой друг хвана ли нещо? Да му се не види! Не мога да повярвам! Цяла нощ и нито една риба?!!

Всяка една от изброените възможности би била типична за приятел. Всеки би показал заинтересованост и състрадание. Но никой не би му дал риба и всички биха избегнали реалните въпроси, кипящи в сърцето на Петър: “Не улових нито една риба. Губя си усета, или какво? Смачкан съм. Не само че не ми беше приятно, но сега трябва да ям хляб и плодове за закуска, за обяд, за вечеря и за закуска.”

По Своя неподражаем начин Исус улучи момента и срещна Петър в сърцето му: разочарован от риболова:

- Оттегли към дълбокото и хвърли мрежите; няма да ти казвам какво можем да хванем.

Реакцията на Петър е доказателство, че Исус го уцели в десятката - той разказа, че са ловили безуспешно цяла нощ, но щом иска, ще отидат отново. Останалата част е история. Нужни бяха две лодки, за да изтеглят всичката риба на брега, и имаха късмет, че стигнаха сушата без да потънат.

Тази случка стана точно след като Исус проповядва от лодката на Петър, но Той не срещна Петър по време на проповедта. Той го срещна на негов терен, по начин, достъпен за рибаря, на място, където се чувстваше удобно: риболовът. И какъв беше отговорът му към Този, Който му разкри Божието сърце? Петър остави всичко, за да последва Човека, Който се срещна с него лично, сърце със сърце.

Исус срещаше различни мъже и жени. Изследването на неговите ученици показва, че те бяха група разнородни хора, които трябваше да положат усилия, за да намерят нещо общо за разговор по време на вечеря. А един от най-известните мъже, които Исус срещна, беше Закхей – нисичкият мъж, който се покатери на черницата, за да види Исус.

Не беше нещо необикновено за Исус да вижда покачени на дърветата хора, опитващи се да го зърнат. Има редица случаи, записани в Писанието, когато големи тълпи се събираха, за да Го видят. Именно поради това Той се качи и в лодката на Петър. Тълпата Го изтласкваше към езерото и за да се предпази, Исус се качи на лодката да говори. И когато свърши, предложи да отидат за риба.

Но Исус забеляза точно този човек на дървото. Ще се осмеля да кажа, че Закхей беше на дървото както буквално, така и образно. Въпреки че беше богат и имаше най-доброто от всичко, което парите можеха да купят, той нямаше приятели, нямаше мир и удовлетворение. Беше се издигнал, стъпвайки върху хората, като ги мамеше и се възползваше от тях чрез вратичките в Римския данъчен закон. Повечето гледаха на него като на “недостоеен” и като на “грешник”.

Въпреки това Исус, разкривайки сърцето на Своя Баща, проследява Закхей до дървото. Помисли си за всички неща, които би могъл да му каже. Можеше просто да го попита какво прави на дървото или да отбележи колко е нисък. Би могъл да му предложи по-добро място, достъп зад кулисите, специална възможност да се изкаже или пък конфронтация, порицание, лекция, проповед. Но вместо това Исус поиска да се срещне с него там, където живее:

- Хей, Закхей! Моля те, слез! Искам да обядвам с теб в твоя дом.

Явно е, че за Исус не беше достатъчно да използва лодката на Петър като амвон, нито да проследи Закхей до дървото. Не беше достатъчно двамата да чуят чудесната Му проповед. Исус искаше да ги срещне на място, където те можеха да се чувстват удобно, защото имаше важни неща, които да им каже. Те бяха в Неговото сърце и Исус искаше да изгради едно живо взаимоотношение с тях. И беше пламенен относно това взаимоотношение. За да сподели Своего сърце, Бог ще ги последва където и да било – до вонящата на риба лодка или до ствола на черницата. Рибата и дървото са случайни в Исусовото споделяне на Божието сърце; Неговата истинска грижа са рибарят и покатереният на дървото.

Мислейки за всичките места, на които Бог ме срещаше, за да ми разкрие сърцето Си, аз се убеждавам, че Той цени високо нашето общуване.

Следваше ме до основите на собствената ми плът и грях; изкачваше се с мен до върховете на победата и на самотата; вървеше пеша през пустинята и блатото; споделяше доброто, лошото и грозното без възражение или пренебрежение. В редица случаи ме срещаше по време на риболов. Защо? За да прекара време с мен, вярвайки че като прави това, ще има възможност да ми сподели Своего сърце.

От всичките места, на които може да отиде, и от всички неща, които може да направи, Той избра да не отделя очи от мен – да влее Своето сърце в моето, като че това е всичко, което трябва да прави. Имам ясното убеждение, че Бог високо цени моментите, които прекарваме заедно, така както моята съпруга цени моментите, които аз прекарвам, говорейки с нея.

Божието взаимоотношение с нас е това, което Джийн Едуардс нарича “Божествена романтика”. Можеш ли да си спомниш романтичните дни, които си преживял? Би отишъл навсякъде, би направил всичко, би се срещнал на всяко място, където е твоята любов. “Къде”, “как” и “какво” са били важни само дотолкова, че да осигурят срещата между теб и твоята любов. И когато сте заедно, вие използвате тези моменти, за да изградите спомени за вашето взаимоотношение.

Със сърцето си мога да чуя как Господ казва:

“Можем да ловим риба, можем да разговаряме след филма, можем да се разхождаме, да караме, да яздим, да плуваме, да тичаме... Обичам игрите с топка, театрите, ранната закуска на уединено място, бързия обяд, вечерята за двама или трима, музея, търговския център... Обичам да пътуваме: самолети, влакове, коли, автобуси. Можем да седим на двора или на верандата; да ловим риба от брега или от лодката...

Аз се интересувам само от това, да бъда с теб. Ти определи мястото. Хайде, кажи! Мога да се срещна с теб дори и ... на дървото.”

